

Rastko abcdefghijkl
nopqrstuvwxyz

A B C D E F G

H I J K L M N O P Q

R S T U V W X Y Z

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Hamburgesons

The quick brown fox
jumps over the lazy dog

@ & * { [(! ? . . . , ; : " " » «)] }

Rastko abcdefghijkl
nopqrstuvwxyz

A B C D E F G

H I J K L M N O P Q

R S T U V W X Y Z

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Hamburgesons

The quick brown fox
jumps over the lazy dog

@ & * { [(! ? . , ; : " " » «)] }

Die Schrift Rastko basiert auf den Initialen, die ich für den Lyrikband von Rastko Petrovic entworfen habe. Die Skizzen wurden mit der Stahtspitzfeder angefertigt. Mit schnellen Bewegungen, verschiedenen Neigungen und wechselndem Druck wurden die Züge geschrieben. Als Schreibunterlage diente ein glattes Papier, das ein freies Gleiten der Feder ermöglichte. Die Striche wurden an den Kurven gebrochen und manchmal endeten sie in Punkten, typisch für die Spitzfeder. Die Original-Variante war sehr uppig, durch nachträglichen Weglassen von überflüssigen Zügen bekam ich einfache Formen. Dazu schrieb ich auch Kursiven.

Die Schrift Rastko basiert auf den Initialen, die ich für den Lyrikband von Rastko Petrovic entworfen habe. Die Skizzen wurden mit der Stahtspitzfeder angefertigt. Mit schnellen Bewegungen, verschiedenen Neigungen und wechselndem Druck wurden die Züge geschrieben. Als Schreibunterlage diente ein glattes Papier, das ein freies Gleiten der Feder ermöglichte. Die Striche wurden an den Kurven gebrochen und manchmal endeten sie in Punkten, typisch für die Spitzfeder. Die Original-Variante war sehr uppig, durch nachträgliche Weglassen von überflüssigen Zügen bekam ich einfache Formen. Dazu schrieb ich auch Kursiven.

Non agam tecum (Christiane Lector) ut circulatores solent, qui dum aliquid proponunt, ex portentosa artis praestigiis, sic intuentium ora perstringunt, ut quod ostendant, pro miraculo introductum judicetur, & quantum sensui voluptatem, tantam intellectui perturbationem ingerat. Sola admirationis mater est ignorantia, dum exterior visus, dulcedine quadam speculandi mentem ad inexplorata pertrahit, ut pisciculos natandi libido in caeca nasfa foramina, ubi intercepto reditu in certissimam praedam affervantur: Et licet isti circumforanei sibi laudem cum lucro quaerant, vix merentur tamen quam habent, quia nullius rei praestita bono animum implent, sed facultatem falsa imaginationis oblectatione ludificant. At literas profitentem religiosa decet integritas, simplexque voluntatis candor, ut quae proferat, censura aliorum expedenda permittat, nec encomia captet, nec vituperia pertimescat: Quis enim ut levem non merito redarguat, qui inania semper crepat, ut populum permulceat, argue ita nominis estimationem aucupatur, ut synceritatem

Imagine

that you have before you a
flagon of wine. You may choose your
own favorite vintage for this imaginary
demonstration, so that it be a deep shimmering
crimson in your colour. You have two goblets before
you. One is of solid gold, wrought in the most exquisite
patterns. The other is of crystal-clear glass, thin as a bubble,
and as transparent. Pour and drink; and according to
your choice of goblet, I shall know whether or not you are a
connoisseur of wine. For if you have no feelings about wine one way
or the other, you will want the sensation of drinking the stuff out of
a vessel that may have cost thousands of pounds; but if you are a
member of that vanishing tribe, the amateurs of fine vintages, you
will choose the crystal, because everything about it is calculated to
reveal rather than to hide the beautiful thing which it was meant to
contain. Bear with me in this long-winded and fragrant metaphor;
for you will find that almost all the virtues of the perfect wine-
glass have a parallel in typography. There is a long, thin stem
that obviates fingerprints on the bowl. Why? Because no cloud
must come between your eyes and the fiery heart of the liquid.
Are not the margins on book pages similarly meant to
obviate the necessity of the type-page? Again: the
glass is colourless or at the most only faintly
tinged in the bowl, because the connoisseur
judges wine partly by its colour and
is impatient of anything
that alters it.

А Б В Г Д Е

а б в г д е ж з *Растико*

Б В Г Д Е Ж З И Й К Л

и ж к л м н ъ о п р

Л М Н О П Р

с т н у ф х ц ч ш

С Т Н У Ф Х

У Ч Ц Ш

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

A B C D E

adbrghesjkz Pasuko

h E J K L M N O P Q R

u j k l m n o p r

l m n o p r

st h y f x u u m

с т т т у ф х у у м

u u u u

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Растко Петровић

Најзад говориш слободно и до краја. Једном дар (једним дахом), макар бас начин говора у први мах и убредио, да би се могла изрећи цела мисао и да би се одахнуло. Видеће се да та мисао није тако рђава, као што сте очекивали, за оне дар који не плану одмах — и да дух из кога је ослобођена не заслужује проклетство.

Имаћаш петнаест година када сам писао у једном листу, који је под насловом Продуђена Свест излазио рукописно у мојој соди:

„Сви се планови не даду испуниши. Све што је било неће бити; све што се планира, неће се испуниши. Крајерска с Авале на Адрију. Палме, палме, кокоси, кокоси на целом путу; под сваком стаба симболиста, и сања да на свакој страни висе по један план. Нисам знао да се не говори свуда српски: пред једном реком чути неко па се отледа ко заљубљени Нарцис. Обде се жене само у кошуљама, а људи у гаћама шетају; по томе закључујем да они поштено толи стабају. И обде је вода тако масна... Обу је песму написао песник када се после петнаестодневне плановања решио да путује. Ова је песма можда у књизи Планови; први се стих растеже кроз целу књигу, па и кроз живот песника. Вадиће, тосподо, ви ништа не једете. Хвала, сити смо. Ово је јело врло лако; па и сами кажете да га радо једете: као слама је. Вадиће, тосподо, једите!”

Да ли је још тада била рођена ова књижица у мени? Божији син је ипак, ма и само мени рекао: Једи овај крух јер је то моје тело! И ја постах рад њега људождер. И пиј ово вино, јер је моја крв! И ја и рад њега постах крвопија. Сам такође волим страсно одлик, мирис, укус, и лепоћу, хлеба.

Уметности калиграфије је осодена дисциплина ликовног изражавања. По својој природи најближа књижи и књижевности, а по суштини још ближа музици. Калиграф се попут музичара дави компоновањем словних тонова, сврставајући их у складан однос, уишредљавајући светле и тамне звуке њихових дуктуса, прилагођавајући их жељеном ритму. Реч је о ритму који се не изражава само визуелно, него и временски, с одзиром да радња читања траје. Калиграф је близак музичару јер се дави дисциплином која захтева убеждавање и одржавање стваралачке кондиције. Најврхунски мануелни рад одржава се високом самодисциплином и уиорношћу рада, попут сталног музицирања инструменталног солисте.

Die Schrift Rastko basiert auf den Initialen, die ich für den Lyrikband von Rastko Petrović entworfen habe. Die Skizzen wurden mit der Stahlspitzfeder angefertigt. Mit schnellen Bewegungen, verschiedenen Neigungen und wechselndem Druck wurden die Züge geschrieben. Als Schreibunterlage diente ein glattes Papier, das ein freies Gleiten der Feder ermöglichte. Die Striche wurden an den Kurven gebrochen und manchmal endeten sie in Punkten, typisch für die Spitzfeder. Die Original-Variante war sehr üppig, durch nachträgliches Weglassen von überflüssigen Zügen bekam ich einfache Formen. Dazu schrieb ich auch Kursiven.

